

STSJ de Catalunya de 27 de maig de 2015, recurs 30/2015

Acció de repetició contra un funcionari per actuació negligent (accés al text de la sentència)

Un ajuntament va dirigir una acció de regress (art. 145.2 de la Ley 30/1992) contra un funcionari perquè entenia que havia actuat amb un greu incompliment de funcions, i d'això en va resultar l'obligació de l'entitat local d'indemnitzar amb més d'1,6 milions d'euros els titulars d'una finca. L'empleat, segons el consistori, **va deixar passar els terminis per recórrer en segona instància un procés judicial amb resultat inicial desfavorable**.

Tant el jutjat contenciós administratiu com el TSJ **conclouen que l'actuació municipal és ajustada a dret**, pels següents motius:

- **No és necessari**, com argumenta el funcionari contra qui s'adreça l'acció, **que el vincle de dependència es mantingui**, és a dir, que es trobi prestant serveis. **En cas contrari, qualsevol empleat podria evitar per la seva pròpia voluntat, sotmetre's a una acció com aquesta**.
- Únicament correspon a la via administrativa l'anàlisi del compliment dels deures i funcions de l'empleat, de manera que **superada aquesta via la jurisdicció competent és la contenciosa administrativa**, no pas la civil.
- **L'alcalde és competent per a la incoació i el dictat del decret que declarava l'autor responsable per actuació negligent, així com per decidir sobre la posterior confirmació en desestimar el recurs de reposició**. S'ha d'aplicar tant l'art. 53.1.g) del *Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya*, que fa recaure en l'alcalde un seguit de competències en matèria econòmica i pressupostària, com l'art. 21.1.s) de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local*, relatiu a la seva competència residual.
- **La instructora va decidir sobre la concurrència de la causa de recusació en la proposta de resolució, en sentit negatiu**, per la qual cosa no es pot al·legar que no la va resoldre. La sentència d'instància també la va analitzar i no hi va apreciar cap vici o defecte.
- **La llei no obliga a que l'instructor del procediment d'acció de repetició tingui la condició de personal funcionari de l'ajuntament**, el que suposa la validesa quan la designació recau en una regidora. **No es pot extrapolar la normativa dels expedients disciplinaris** perquè la seva finalitat i objectius són diferents als de l'acció de regress.
- En l'àmbit material, en relació amb la manca de requisits per exigir responsabilitat, **la sentència d'instància ofereix resposta per qualificar la conducta del funcionari com a contrària als deures professionals més elementals, en la seva condició de responsable i coordinador del servei jurídic de la corporació**.